

ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ Η ΤΕΡΑΤΟΛΟΓΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

I

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ

Τάδε εἰς Πάτρας εἶπεν — «Αἰ παιδιὰ μου,
 «Τὸ ἔθνικόν, ἀκοῦστε πρόγραμμά μου
 «Εἰς ταῦτα τὰ ὀλίγα συνοψίζεται:
 «Νὰ φύγῃ ἐκ τοῦ μέσου τὸ θηρίον
 «Κ' ἐλεύθεροι στοῦ ἔθνους τὸ ταμεῖον
 «Νὰ τρῶτε, νὰ γλεντεῦτε καὶ ... νὰ βρίζετε!



«Τὰ σχέδιά του ὅλα ν' ἀνατρέψω
 «Καὶ εἰς φυγὴν ἀμείλικτος τὰ τρέψω
 «Αὐτὰ τὰ ἐπονείδιστα τετράποδα.
 «Μὲ ξέρετ' ἀπὸ πρῶτα καὶ οὐκ ξέρω —
 «Κ' ἐπιδόχομαι πῶς ὅλα θὰ τὰ φέρω,
 «Ἄν ἔλθω εἰς τὰ πράγματα, ἂν ἂν ὁ δαίμων!

II

ΤΡΥΦΕΡΟΤΗΤΕΣ

Κ' ἡρώτησ' ὁ Θεόδωρος τὰ πλήθη
 — Τὴν ὑποστήριξίν σας θὰ τὴν ἔχωμεν;
 Καὶ μὲν φωνὴ ἀπ' ὅλους τ' ἀπεκρίθη
 — Τὴν ἔχετε, κὺρ Θεόδωρε, τὴν ἔχετε!...



Καὶ εἶτα τὰ ἡρώτησ' ἐκ δευτέρου
 — Κ' ἐμὲ εἰς τὴν καρδίαν σας θὰ μ' ἔχετε;
 καὶ ἐκεῖνα μετὰ πάθους σφοδρότερου
 — Σὲ ἔχομεν, ἐφώναξαν, σὲ ἔχομεν!...

III

ΤΟ ΡΙΠΙΔΙΟΝ

Μὲ ριπίδιον στὸ χέρι,
 ὡς σοῦτε κομψοκομμένη,
 Τὸν κυρίαρχον προσμένει
 Μὲ μειδίαια γλυκὰ



Καὶ τὸν προσφωνεῖ καὶ χαίρει
 Καὶ ἐπάνω κάτω τρέχει
 Καὶ φωνάζει, ὅτι ἔχει
 Ἄνδρ' ἐκ τῆς πολιτικῆς.

IV

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

— Σὺν τί καλὰ μᾶς ἔφερες ἀπὸ τὴν Ἑσπερίαν;
 — Ἄρτον ξηρὸν καὶ λάχανα καὶ μὲν ἐπιστρατεία!
 — Θεόδωρε, πῆγες, Θεόδωρε ἐγύρισες καὶ πάλιν...
 Ἄλλοι σ' αὐτοὺς ποῦ πείσθηκαν, πῶς θ' ἄλλαζες περὰ αὐτῶν!

Δὸν Κιχῆτος



ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ὁ Ἀρχηγὸς εὐρίσκεται πλέον ἐν μέσῳ ἡμῶν! Εἶνε εὐρωστός καὶ γενικὴ ἐπεκράτησε πεποίθησις, εὐθύς ὡς ἐθεάθη, ὅτι τὸ ταξείδιον τὸν ὠφέλησε. Μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ἱστορικοῦ ἐξώστου ἀγορεύσιν του, ὅλοι ἔμειναν σύμφωνοι, ὅτι δὲν ἐπῆλθε καμμία βελτίωσις.



Ἡ περιλάλητος αὐτὴ ἀφιξίς ἐσημειώθη μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ διὰ σεισμῶν. Ὅποια δὲ σύμπτωσις! Οἱ σεισμοὶ ἐγένοντο καθ' ἣν ὥραν ἡγόρευεν εἰς τὰς Πάτρας. Ἰσως εἶνε ἡ μόνη περίπτωσις, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐταράχθη ἡ Ἑλλάς ἀγορεύοντος τοῦ κ. Δηλιγιάννη.



Καὶ μία ἄλλη σύμπτωσις.

Ἐκ τοῦ σεισμοῦ κατέπιπτον αἱ οἰκίαι καθ' ἣν στιγμὴν διεκήρυττεν, ὅτι θ' ἀγορεύσῃ τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος.



Ἐλέχθη, καθ' ὃν χρόνον ὁ κ. Παπαδάκης προσεφώνει διὰ βραχνῆς φωνῆς τὸν Ἀρχηγόν:

— Δὲν ἀκούεται καθόλου.
 — Μὰ πῶς ν' ἀκουσθῇ ποῦ ἐνήστευε 15 ἡμέραις.
 — Δὲν λές 3 χρόνια, ποῦ εἶνε ἀντιπολιτευόμενος.



Εἶνε σκηνὴ ἱστορικὴ καὶ συνέβη εἰς τὸ γραφεῖον μιᾶς ἐφημερίδος.

Ὁ Διευθυντὴς παραγγέλλει εἰς τινὰ τῶν συντακτῶν νὰ κάμῃ περίληψιν τοῦ λόγου τοῦ κ. Δηλιγιάννη, νὰ βγάλῃ τὴν οὐσίαν.

Μετὰ μίαν ὥραν ὁ συντάκτης προσέρχεται ἀπηλπισμένος:

— Μία ὥρα παιδεύομαι καὶ δὲν κῦρα καμμία οὐσία.



Καὶ ἐν αἵσιον ἀποτέλεσμα τῶν σεισμῶν, τὸ ὅποσον συνέβη εἰς τὸ Αἰτωλικόν. Καθ' ἣ ἐτηλεγράφησαν ἐκεῖθεν τὸ ἔδρανος διερχομένη καὶ ἀνέβλυσεν... ὕδωρ. Ὡστε, κ. Φιλήμων, εἰς τὴν θέλησιν ὕδωρ ἰδοὺ καὶ ἐν ἄλλῳ μέσῳ διὰ τὸ ὅποσον καλὸν εἶνε νὰ σκεφθῇτε μετὰ τοῦ κ. Γέροντα.



Ὅλοι οἱ ἐνετικοὶ φανοί, οἵτινες θὰ κρεμασθῶσι κατὰ τὰς ἐορτὰς θὰ φέρωσι κατ' ἀπαίτησιν τοῦ κ. Δημάρχου χαλκομανίας. Δὲν ἐννοεῖ νὰ ὑποχωρήσῃ ἀπέναντι οὐδενὸς διὰ τὴν ἀπαίτησιν του ταύτην, ἥτις λύει καὶ τὸ πρόβλημα τῆς ἀσθενείας τοῦ κ. Φιλήμονος. Εἶνε βεβαιότατον, ὅτι πάσχει ἐκ χαλκομανίας.

Ἄξιος